

Bilag.

Arbejdsdirektoratet.

København, den 8. Oktober 1934.

Til Socialministeriet.

I Anledning af, at det høje Ministerium har anmodet Direktoratet om at fremkomme med en Udtalelse om, til hvilke Beløb Udgifterne ved et af Ministeriet til Direktoratet oversendt Forslag til Lov om midlertidig Udvidelse af Retten til Understøttelse fra statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser vil kunne anslaaes, tillader Direktoratet sig at udtale følgende:

I Henhold til Forslagets § 1 gives der Understøttelse i indtil 90 Dage til Medlemmer, der har opbrugt det i Arbejdsløshedslovens § 19, Stk. 8, fastsatte Maksimum af 70 Dage for Ydelse af Fortsættelseshjælp.

Udgiften for samtlige Kasser kan paa Grundlag af Skøn over Antallet af Medlemmer, der vil komme i Betragtning i Henhold til denne Bestemmelse samt paa Grundlag af foretagne Beregninger, ved hvilke den gennemsnitlige Understøttelsessats er ansat til 3 Kr. 20 Øre pr. Dag, skønsmæssig anslaaes til i alt ca. 2,1 Mill. Kr.

Udgifterne for Kasserne i Henhold til Forslagets § 2, hvorefter der ydes Understøttelse til Medlemmer, hvis Ret til Understøttelse er bortfaldet, enten fordi de har opbrugt det i Kassens Vedtægt fastsatte 3 (4)-aarige Maksimum af Understøttelse, eller fordi de ikke har haft Arbejde i det ifølge særlig Vedtægtsbestemmelse foreskrevne Omfang, vil paa Grundlag af tilsvarende Fremgangsmaade og Beregninger skønsmæssig kunne anslaaes til godt 500 000 Kr.

Udgifterne i Henhold til § 3, jfr. § 4, vil skønsviis andrage ca. 800 000 Kr.; under Hensyn hertil er Statstilskuddet ansat til $\frac{3}{4}$ heraf: 600 000 Kr.

Angaaende Beregningen af Udgifterne i Henhold til § 4, hvorefter der kan gives yderligere 30 Dages Understøttelse til Medlemmer, der ifølge §§ 1—3 har opbrugt 90 Dages Understøttelse, kan bemærkes, at der ved Beregningerne heraf kan bortses fra Udgifterne ved Udbetaling af de 30 Dages yderligere Understøttelse til Medlemmer, der i Henhold til § 3 har opbrugt 90 Dages Understøttelse, idet Statens Tilskud til Understøttelse i Henhold til denne Paragraf er fikseret til et bestemt Beløb.

Saafernt alle Kasser fik Tilladelse til Udbetaling af yderligere 30 Dages Understøttelse, vilde Kassernes Udgifter hertil (bortset fra Udgifterne i Henhold til § 3) kunne anslaaes til ca. 800 000 Kr.

Da Tilladelsen til Udbetaling af 30 Dages yderligere Understøttelse — som Paragraffen er formuleret — formentlig ikke vil blive meddelt alle Kasser, vil Udgiften derfor være at reducere i samme Omfang, som Tilladelsen ikke bliver meddelt.

Regner man, at de Kasser, der ikke i Henhold til § 3 i Loven af 13. December 1933 fik Tilladelse til at forlænge Dageantallet til 108, ej heller vil erholde Tilladelse til Udbetaling af 30 Dages yderligere Understøttelse i Henhold til nærværende Lov, og regner man tillige, at de Kasser — bortset fra de lige nævnte —, hvis Fortsættelseskasser for Tiden ikke er aabne, heller ikke vil faa Tilladelsen, vil Beløbet derfor kunne reduceres.